

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים ר"ן עא.

מסורת הש"ס

(א) [לקמן סט.].
(ב) [מוסמחא פ"ו, ג] לעיל
סח: לקמן טב. עח:
(ד) [לעיל סט.], (ה) ז"ל
בהמרה דנטל לא פקע
יערץ, (ו) ז"ל ויחמשה הרי,

תורה אור השלם

ו. ואם היו תורה לאיש
ונדרה עליה או מבטא
שפתיה אשר אסרה על
נפשה: במדבר ל ו

הגהות הב"ח

(ב) במשנה זו הכלל נ"ב
ע"ן לקמן דף פט סוף
ע"א: (ג) יש"י ד"ה נמלי
פליגי וס' דנ"ט סברי
היבא דשחע בעלמ וס'
שחמ בעלמ חזרז האב וס'
בעלמ דאיוז הסרה וס'
אלל ברה קמיפליגי האב
דסו נדרים וס' ויסבר לה
קאמור ל"ל וחזית הסא
נמחז ב' פעמים:

פירוש הרא"ש

[illegible]

ספרין נדריה ביצו שמע
ובעלה האחרון ספרין נדרי
קמי ולא הספיק הבעל אל
הבעל ומה ותהארה צו ביה
לפרוס ראשון ויהי תניא
האב ומפר חלקו של בעל
לאב גרידא: אמר רבי נתן

וְנִרְךְ לְהַפֵּר בְּיוֹם שְׁמוֹנֶה עָרָב
לִי לְבָרְךָ סִיפָא, כִּיּוֹן דְּלֹא שִׁמְעִי
וְאִתְּמַי תְּנָא כֻלָּל הָךְ דִּינָא דְּ
נְתִי עֲנִינָא דְרִישָׁא, אֲבָל רִי

ובעלה האחרון מפירין נדרים. אפי' מה שנדרה לרשות עצמה. שלא ניסח לאחד מהן או שלא נגדה ובעלה כו': גמ' [ונדרים עליה]. קרא יתירה הוא ייתכן לדיכחוב רחמנא ואם היו תהיה לאיש ונדרים

מתני' נדרה והיא א
נתאסרה בו ביום אפ
האחרון מפירין נדריה
יצאה לרשות עצמה ש
האחרון מפירין נדריו
אחרון מיפר נדרים שגנו
שמואל אמר קרא י
ונדריה עליה נדרים ע
הני מילי שלא נראו
נדרים שנראו לארום
ארום אחרון עליה ק
כוותיה דשמואל י
ובעלה מפירין נדריה כ
לה ולא הספיק הבני
ונתאסרה בו ביום וא
ובעלה האחרון מפירין
והפר לה ולא הספיק
הבעל חוזר האב ומפר
נתן הן הן דברי בית
אומרים אין יכול

(א) יקו עמו ואלה הספיקם האב לשמע עד שמה הצעל
פר חלקו של צעל אינו הפרה עד שיכלול חלק
צעל בזה אחת והכא קאמרי גי' אינו יכול
לזרוע אחריו אללא הכא כהא קמיפלגי דהוו
לזרוע כדקמיני שמע עצלה והסר לה הכא קאמרי
ג"ש

וְיָקֵן וְיִשְׁמַע' מִסִּיעֵי יוֹם מִצְרִיִּם לְיִשְׁרָאֵל לְדֹלֶת; וְדֹלֶת
 אֲשֶׁן לֹא מִזֵּי מִפְּרֵי אֲרוֹם אֲחֵרִין דִּיכִין דְּנִרְוֹ לִנְשָׁא
 יִשְׁלַק יִצְחָק לְגַדְדֵּרִים שֶׁנֶּאֱרָא לְאֲרוֹם רִשְׁאֹן אֲרוֹם א'
 מִזֵּי לֹא מִזֵּי מִפְּרֵי דְמִשְׁקוֹס שֶׁנֶּאֱרָא לֹא מִזֵּי לְחֹרֵדִים
 דִּלְפִּילוֹ דְּנִרְדִּים שֶׁנֶּאֱרָא לְאֲרוֹם רִשְׁאֹן מִזֵּי
 מִשְׁיָה קָמִי בִּזְיוֹם דְּלֵי נִתְחַרְכָּה בִּזְיוֹם שְׁלֵי
 עֲבֻעֻלָּה אֲחֵרִין מִיִּדְרֵי. פִּירְשׁוֹ קָמִי הֲאֲשֵׁרִים
 וְהֵיכֵל לְבָיִת דְּסִדְרָא לְשִׁוְרֵי קָלִים כִּיִּין דְּשִׁמְעָה אֲבִיב
 אֲרוֹם אֲחֵרִין לִפְסֵר דִּהָא אֲמִרִי בִּיָּה בְּהֵאֵל לְעֵלִי
 אֲשִׁי גִוְוָה לֹא אֲמִרִי מִחַ הִבְעֵל נִתְרוּקָה רְשׁוֹת לֹאֻ מִשְׁוֹס
 וְנִתְחַרְכָּה צִמְיָ לְפִי דְבִרְכִּיהִי וְיִלְ דִּהֵיטֵי טַעֲמָה מִשְׁוֹס לְעֵלִי
 יִקֵּן אֲבֵל דִּהָא דִּלְכֵּי אֲרוֹם חִינֵן לֵיִל לֵהָא אֲרוֹסִי
 וְנִתְחַרְכָּה לִפְסֵר דִּי הֵי' לֹאֻ אֲחֵרִין הִוא: שְׁמַע עֲבֻעֻלָּה
 דְּנִרְדִּים לִפְסֵר אֲרוֹם וְהֵאֵל הִפֵּר בַּעַל: מִוֹדֵי הֵאֵל מִלֵּן
 מִפְּרֵי חֲלָקִי שֶׁל בַּעַל אִין הֵי' חֲחֻק עֲמָלוֹ ג"י יִפֵּר הֵאֵל דִּי
 וְחֲחֻקֵּי שֶׁל בַּעַל הִוא דִּלְעֻנְדִּירִי לֵיִל לְשִׁמְשׁוּמֵינ דְּלִעִי:
 לֵיִלִּיה בַּעַל עֲבֻלָּה הִפְרָה דִּלְיָה: אֲבֵל ב"ה אֲוִרִים א' יִוִּי
 מִן נִתְרוּקָה רְשׁוֹת לֹאֻ מִשְׁיָה כִּיִּין לְגַנְיָ לֵיִל דִּי נִרְוֹ אֲרוֹסִי
 אֲחֵרִין לִפְסֵר דִּי מִיִּבִּי מִן נִתְרוּקָה רְשׁוֹת דְּאֲרוֹם רִשְׁאֹן לֹאֻ

המספיק להשיג את ששת ונמארה בו ביום אפי' ע"י אביו ופי' הכעס לשמע דשם מריר נמארה למחר ילד בו ביום אמרי
זה בו ביום. מילתא תחמייה סיא ואל קאי חישא אלף מריר שמע
אבי ונעלה האחרון מפריר לדרוס אחרון שפת דררס שמעל
הענין אבי ופר' לו אל הספיק הכעס לשמע דשם מריר חסד
ישא אלף דררס מריר בדנא דאז ודרוס אחרון ופיסא מריר בדנא
לדוריו אחרון קאמפ' דלכ"ט מינו גיז חלקו ונשאר חלק הכעס
והספיק חסדן בירר

עס דערמיטל משמע דקל' איום נדר ושמועה, ולא ינאח למימר (דקל')
א דעפיר אב נמי ארום ראשו' דאב ואחרון מפירו', ואע"פ שכבר היפח
משמע אב, אלא ע"כ מנה בו כיום לומר דלפני ששם ארום ראשו' אב ואח
ארום אחרון וסך כספא מיירי באל גרידא: אר"ג הן הן דברי ב"ש.
גרידא, דסבירי מקלש קלש הגדר ע"י הסרה גנושה של אב, הלכך קלש

בַּתִּנִּי נָדְרָה וְהִיא אֲרוּסָה וְכו' אָבִיָּה וּבְעֵלָה הָאֲחֵרוֹן מִפְּרִין נָדְרִים. לְדַרְשׁוֹ מִפֶּרַח בְּקוֹדֶשֶׁת שְׁמֹתוֹת. וְהִיא דְּנִקִּיט נִתְגַּרְשָׁה בִּזְיוֹן וְנִתְאָרְסָה בִּזְיוֹן מֵשׁוּם דְּנִשְׁמַע עֲקָרִין דְּשִׁמְעָה חֲרוּם אִלּוּ שְׁמַע אֶל מִשְׁמַע דְּרוּק בִּזְיוֹן אֲבָל אִינִי שֶׁל אֲחֵרוֹן אִלּוּ דְּכִין דְּשִׁמְעָה דְּכִין

ויגמרוהו שוקין וטרקין הי מנייהו
 שמע ארום או אביה: וס הכלל כל
 שלא ילכס לרשום עממה שעה אחת.
 שלח בגרה ולא נשאת דאף כי בגרה לו
 נשאת ילכס ומשום דאף כי וארום לחדיה
 לא מני מפר: גמ' מנא ה"מ
 לרשום אחרון מפר נדרים שגראו
 לראשון: דמדקמני נתגרסה בן ציוס
 ונתארסו בן ציוס על כרחין בשמע
 עסקין דאי לא בן ציוס למא לי ונהי
 דליכא לחדמי ללמא ממני בשמע אב
 ומש"ה קמי בן ציוס אכל שמע ארום
 לנעולא חילא ללמא אחרון לא
 מני מפר אפ"ה שמואל קיבלה מרבו
 דכי מנא בן ציוס משום שמיעת ארום
 תנא ליה: ומש"ה אמר מנה"מ
 דהי מנא ה"מ לאו הי"מ קאמר
 ליה אלא כולה מדברי שמואל היא
 וכאילו אמר הכי אמר שמואל מנא
 והי מיילי דלרשום אחרון מפר נדרים
 שגראו לראשון ודמותה ברש פרק
 אלו מציאות (ברא כה) גבי פירות
 מפרשים וכמה אפ"ה לתק קב דב'
 משום דאמר דאמר דאמר דאמר

עני לה. ושמשחת את ביה מוכחא דרינא גופיה שמואל הוא דקאמר לה
לנא רחיה דקרא בנחור דאס אימא דרינא בנמני' הוא שמואל לא
אמר מיד' אלא דמוכח ליה מקרא היכי מייתי תינא כוונתה דשמואל
בנמני' דעננה התאורכה וכו' דהא בנמני' לא מוכח ליה להאי
גירסא מהאי קרא דשמואל ואי האי דינא לא חויא ליה שמואל אלא ממני'
שמואל קאמר ליה דנני דמני' ואי אמתני' מיהו ממני' איכא לדחוי'
מ' בנדרים שלא נראו לארוס ראשון. שלא שמע אותם. אבל בנדרים
אלא נחזקתה רשות לארוס אחרון אלא לאב דמוכח לעיל (דף ע'
ו') כמאן דליתיה דמי ומפר אב א"י יומא דכיון דאיכא ארוס ולא
עליה קרא יסירה הוא. ומור כז נדרים שעליה וכו' נראו ארוס
על ארוס אחרון. שמע אביה וספר לה ולא הפסיק הבעל לשמוע עד
כיון דכשמת צעל נחזקתה רשות לאב ולא הפר בו כיום קיימיה
דך בנא קיימיה דברי הכל היא דלפונא דג"ש וביה בחדך בנא
דור לא וקילקיש ליה האי נדרא דאסמיה אימיה לאב ולא צעלה לה הפרה
ד' דשמע אביה וספר לה ולא הפסיק הבעל לשמוע עד שמת דאין היא
כיון דקילקיש ליה נדרא לא הציגה להרביזי לאב וה"י כי אימא אב ארוס
דיכא שני' רשות דמנחיק ליה האי נדרא מארוס לאב כל היכא דקליש
המיון ככרעיה דראשון וכיון דמארוס לארוס קאמי אע"ג דקילקיש ליה
לה. אי בנא אב בנחמאסיה מיירי בנגונא דרישא קיימא ולא מפלגא
שלא בעל. דאב נחמיה מי' מפר אב' שפעה היא לאחר דכמס' עטמא
אלא אטריסיה נתנא לנאשמועין דמיתלחט פטעה היא שחלקו אב כי אובא
לכר הפר חלקו אפ"ה חוזר האב ומפר אף אותו חלק עצמו של בעל
וספר. אב בנא ארוס אחרון. ואחריו בנמני' קמפילני ב"ש סביר בנדרים
אחרון כמאן דליתיה דמי וכמפרש בסמוך אב מי' מפר דאב תימא נהי
וקא בנדר' שלא נראו לארוס אבל נראו לא דליתא אלא אפי' נראו לו נמי
נחזקתה

עין משפט
נר מצותה

א מ"י ס"א מהל'
נדרים הל' יא סמג
רמב"ם פ"ד ס"י
ספיק' יג וספיק' יז
יע' וע"ש:
ב מ"י ס"א הל' יד
וסמג ס"א פ"ד ס"א
ספיק' נ"ז:
ג מ"י ס"א הל' יט
פוסק' ס"א ספיק' יא
וע"ש:

תוספות

[illegible][illegible]